

LUBIĚ

Mám rád/ráda X rád/ráda dělám

Jeśli lubisz lub kochasz kogoś lub coś i uczucie to ma trwały charakter, powiedz *mám rád*, na przykład *Mám rád kávu*. Pamiętaj, że czasownik *mít rád* jest używany z dopełnieniem w bierniku. Przymiotnik *rád* ma formę liczby pojedynczej dla **rodzaju męskiego rád**, dla rodzaju **żeńského ráda** dla rodzaju **nijakiego rádo**. W liczbie mnogiej w języku mówionym możemy użyć wspólnej formy *rádi*.

<i>mám rád/ráda/rádo</i>	<i>máme rádi</i>
<i>máš rád/ráda/rádo</i>	<i>máte rádi</i>
<i>má rád/ráda/rádo</i>	<i>mají rádi</i>

Forma przecząca ma formę *nemám rád/ráda/rádo* i *nemáme rádi*.

Mám rád hokej. (gdy mówi **mężczyzna**)

Nemám ráda pivo. (gdy mówi **kobieta**)

Máme rádi naši učitelku. (liczba mnoga)

Jeśli mówisz o tym, co lubisz robić, powiedz *rád/ráda* i dodaj czasownik, na przykład:

Rád plavu. (gdy mówi **mężczyzna**)

Nerada cvičím. (gdy mówi **kobieta**)

Rádi chodíme do indické restaurace. (liczba mnoga)

<i>rád/ráda/rádo plavu</i>	<i>rádi plaveme</i>
<i>rád/ráda/rádo plaveš</i>	<i>rádi plavete</i>
<i>rád/ráda/rádo plave</i>	<i>rádi plavou</i>

Líbí se mi + mianownik

Jeśli coś ma pozytywny wpływ bezpośrednio na twoje zmysły (z wyjątkiem smaku), powiedz *líbí se mi*, na przykład *Líbí se mi **tenhle dům***. lub *Líbí se mi **ten muž/ta žena***.

Osoba wyrażająca preferencję jest gramatycznie wyrażona przez zaimek w celowniku. Rzecz lub osoba, która ci się podoba, występuje w tej konstrukcji w mianowniku.

<i>Líbí se <u>mi</u> tato kniha.</i>	<i>Líbí se <u>nám</u> tato kniha.</i>
<i>Líbí se <u>ti</u> tato kniha.</i>	<i>Líbí se <u>vám</u> tato kniha.</i>
<i>Líbí se <u>mu</u>/<u>ji</u> tato kniha.</i>	<i>Líbí se <u>jim</u> tato kniha.</i>

Ponieważ czasownik *líbit se* odmienia się jak czasownik *učit se*, forma *líbí se* łączy się tak z liczbą pojedynczą (*Líbí se mi tato kniha.*), jak z liczbą mnogą (*Líbí se mi tyto knihy.*) Formę przeczącą tworzy się przez przedrostek *ne-*: *Nelíbí se mi tato kniha.*

Chutná mi + mianownik

Jeśli lubisz jakieś potrawy lub napoje, powiedz *chutná mi*, na przykład *Chutná mi pivo.* *Chutnají mi knedlíky.* Osoba wyrażająca preferencje jest gramatycznie wyrażona przez zaimek w celowniku. Rzecz, która ci smakuje, występuje w tej konstrukcji w mianowniku.

<i>Chutná <u>mi</u> tento chleba.</i>	<i>Chutná <u>nám</u> tento chleba.</i>
<i>Chutná <u>ti</u> tento chleba.</i>	<i>Chutná <u>vám</u> tento chleba.</i>
<i>Chutná <u>mu</u>/<u>ji</u> tento chleba.</i>	<i>Chutná <u>jim</u> tento chleba.</i>

Ponieważ czasownik *chutnat* odmienia się jak czasownik *dělat*, formy *chutná* używa się w liczbie pojedynczej (*Chutná mi celozrnný chleba.*) a w liczbie mnogiej używa się formy *chutnají* (*Chutnají mi české housky.*). Formę przeczącą tworzy się przez przedrostek *ne-*: *Nechutná mi špenát.* *Nechutnají mi mořské ryby.*